ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11—1; Administracja od 9—3.

Poznań, dnia 1 maja 1932

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 30 zł, półrocznie 15 zł, kwartalnie 7,5 zł, zagranicą z przesyłką rocznie 36 zł, półrocznie 18 zł, kwartalnie 9 zł. Numer pojedyńczy 1,5 zł.

NR. 9 Wydawca: *Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.* **ROK 11**

Zjazd samorządu gospodarczego.

We wtorek 26. ub. m. w sali Senatu obradował tak szeroko zapowiadany Zjazd samorządu gospodarczego. Zebranie zagaił Prezes Pomorskiej Izby Rolniczej Esden-Tempski powitaniem prezydenta i rządu, poczem wybrano prezydjum, do którego weszli Klarner, b. prezes Związku Izb Przemysłowo-Handlowych, sen. Wiechowicz, prezes Związku Izb Rzemieślniczych oraz Esden-Tempski, przedstawiciel Izb Rolniczych.

Pierwszy powitał Zjazd w imieniu Rządu wicepremjer Zawadzki, który podkreślił, że brak przedstawicieli świata pracy należy tłumaczyć nieistnieniem odpowiednich organizacyj, mianowicie izb prac.

W imieniu organizacyj rolniczych przemawiał p. Fudakowski, wskazując na liczne braki skoordynowania działalności i na konieczność traktowania pracy jako czynnika społecznego.

W imieniu „Lewiatana" mówił p. dyr. Wierzbicki, wyrażając uznanie b. min. rolnictwa Janta-Połczyńskiemu . Krytykował działalność urzędów, która doprowadza do sprzeczności w dekretach i zarządzeniach. W obu przemówieniach podkreślono konieczność ograniczenia świadczeń społecznych.

Przemawiali dalej Herse w imieniu kupiectwa polskiego, Stopa prezes poznańskiej Izby Rzemieślniczej.

Następnie b. min. Klarner wygłosił referat o zadaniach i wytycznych państwowej polityki gospodarczej, podnosząc, że ustrój oparty o zasadę własności prywatnej i wolności gospodarczej, stanowi podłoże, na którem wyrosła kultura oraz cywilizacja naszej ery i, że tylko ten ustrój może ludzkości zapewnić dalszy postęp. Bardzo silnie podkreślił konieczność budowania zaufania. Naprawa może nastąpić drogą powszechnego twórczego wysiłku. Walki polityczne utrudniają opanowanie przesilenia, a porozumienia między zwalczającemi się kierunkami przyczyniłoby się do przezwyciężania kryzysu.

Nastąpiła teraz przerwa, podczas której Prezydent i członkowie rządu opuścili Zjazd. W dalszym ciągu po wznowieniu obrad przemawiali b. poseł prof. Krzyżanowski, który wskazał, że sztuka rządzenia przed wojną była lepsza i że obecna gospodarka nie dorównywa gospodarce przedwojennej. Dzisiejszy obrót stosunków jest niepokojący i trzeba nawrócić do rentowności gospodarki prywatnej, w przeciwnym bowiem razie obecna polityka ugodzi w państwo.

Wywody prof. Krzyżanowskiego, które jeżeli chodzi o meritum, uderzały w etatyzm, tak gorliwie propagowany przez wicem. Starzyńskiego, były dwukrotnie pokryte burzą oklasków.

Następnie przemawiał dyr. Fajans o konieczności obrony waluty i poseł Hołyński o potrzebie zmniejszania budżetów samorządowych i ubezpieczeń społecznych oraz o konieczności reformy podatkowej. Dalej przemawiał Wieniawski występując ostro przeciwko etatyzmowi.

Obrady Zjazdu samorządu gospodarczego trwały do późnego wieczora.

W dyskusji przemawiali:

Mec. Dziewanowski, wysuwając postulat reformy ordynacji wyborczej do samorządów terytorjalnych w kierunku uwzględnienia reprezentacji interesów gospodarczo-zawodowych.

P. Likiernik z Sosnowca omawiał kwestję ubezpieczeń społecznych, domagając się dostosowania obciążeń społecznych do ogólnego poziomu życia gospodarczego i do możliwości płatniczych sfer wytwórczych.

Prof. Chełmoński domagał się zrównania w nowej konstytucji praw Senatu z Sejmem i oparcia składu Senatu o reprezentację gospodarczą.

P. Miklaszewski omawiał potrzebę dalszej rozbudowy samorządu gospodarczego w Polsce, a

p. Grzybowski potrzebę współdziałania opinjodawczego samorządu z władzami rządowemi.

P. Kopczyński omawiał udział sfer gospodarczych w administracji stosunków gospodarczych,

poseł Wartalski omawiał zagadnienia polityki międzynarodowej;

p. Giślicki poruszył sprawę preferencji dla krajowych surowców rolniczych, p. Bruno Sikorski omawiał organizację handlu wewnętrznego artykułami rolniczemi, a

p. Głębowicz organizację i standaryzację eksportu rolnego.

Każdy referat kończył się odpowiednią rezolucją, które wszystkie w końcu uchwalono. Postanowiono wyłonić stałą komisję izb przem.-handl. rzemieślniczych i rolniczych, do której weszłoby po 5 przedstawicieli z każdej organizacji.

Na tem Zjazd zamknięto .

Z Targów Poznańskich.

Obroty targów w dobie kryzysu.

Już w niedzielę 1 maja otworzą uroczyście swe podwoje zasłużone XI z rzędu Międzynarodowe Targi Poznańskie. Dlatego nie od rzeczy będzie przytoczyć, jak w dobie obecnego kryzysu minęły ostatnie XXIV. międzynarodowe targi wzorów w stolicy bratniej Czechosłowacji — Pradze. Targi te pozostające pod sprężystem kierownictwem generalnego dyr. dr. Franciszka Zizki w życiu gospodarczem Czechosłowacji spełniają podobną rolę, jak targi poznańskie w stosunkach ekonomicznych naszego kraju .

Ostatnie Targi Praskie (znane pod skrótem P.V.V.) zgromadziły 2.394 wystawców, którzy zajęli pod swe eksponaty 34.112 mkw. powierzchni, co w porównaniu z rokiem ubiegłym oznacza spadek o 12.5% wywołany przez kryzys i rygorystyczne przepisy dewizowe, które musiały wpłynąć hamująco, mimo stosowanych ułatwień na rozwój stosunków z zagranicą pod egidą zasłużonych P.V.V. W ciągu tygodnia zwiedziło Targi Praskie 438.000 osób, w czem Polacy stanowili 9.23%. Najwięcej zwiedzających od lat 12 dostarczają Targom Praskim przedewszystkiem państwa sąsiednie, a więc Austrja, Niemcy, Jugosławja, Węgry, Rumunja, Polska, dalej Francja i Holandja, z których frekwencja stanowiła 87.01% ogółu zwiedzających cudzoziemców, których napływ do Pragi znalazł swoje odbicie w zwiększonym ruchu hotelowym w stosunku 7.04—0.22 procent. Wystawcy zagraniczni, którzy wzorem lat ubiegłych dość licznie obesłali P. V. V. sprzedali eksponatów na podstawie specjalnych zezwoleń Ko-

misji Dewizowej Ministerstwa Skarbu na sumę 9.294.270,30 koron czeskich. Wszyscy wystawcy odnieśli poważne korzyści przez uzyskanie zamówień bezpośrednich, lecz doniosłe praktyczne znaczenie posiada dla nich reklama targowa, która zwykle działa jeszcze przez długi szereg miesięcy po zamknięciu targów. Jako charakterystyczny objaw Targów Praskich podkreślić należy, że zamówień dokonywano we wszystkich dziedzinach, a nawet nawiązano bardzo liczne nowe stosunki handlowe poprzednio zupełnie nieistniejące. O poważnej roli międzynarodowych targów w dobie kryzysu najlepiej świadczyć może szereg poważnych transakcyj jakich dokonano na tegorocznych Targach w Pradze, z których najcharakterystyczniejsze wymienimy. I tak jedna z firm szklanych otrzymała na P. V. V. zamówień na sumę przeszło 2 miljony koron; firma prowadząca nowoczesną reklamę świetlną przy jednem tylko zamówieniu uzyskała ¾ miljona koron; kalendarze reklamowe na przeszło sto tysięcy koron podobnie jak artystyczny przemysł drzewny (dla zagranicy); a szczególnie wysokich zamówień udzielono w dziale meblowym. Poszczególni wystawcy sprzedali po 100 aparatów fotograficznych, 22 motocykle, 20 pianin, instrumentów muzycznych, jedna tylko firma za 750 tysięcy koron itp. itp. Jak z tego wynika, wszelkie obawy i przepowiednie o przeżyciu się targów nie znajdują potwierdzenia w praktyce codziennego życia.

Jesteśmy pewni, że podobnie jak Targi Praskie tak i nasze w Poznaniu spełnią należycie swe zadanie, które jest szczególnie doniosłem w okresie przeżywanej depresji gospodarczej.

Targi wskazują na nowe niewyzyskane drogi prowadzące do zyskania nowych odbiorców i są niejakoześrodkowaniem najbardziej do celu prowadzącej reklamy.

Poważne rezultaty Targów są nowym impulsem dla przemysłu i handlu, skutecznie walcząc z bezrobociem. Dlatego też oczekujemy, że XI Targi Poznańskie przyniosą doniosłe korzyści rodzimej produkcji i choć w części przyczynią się do zażegnania obecnego przesilenia. Wszyscy więc tłumnie pospieszmy na gospodarcze święto Polski w prastarym grodzie Przemysława!

Rozmieszczenie eksponatów na Targach Poznańskich.

Rozmieszczenie eksponatów na tegorocznych Targach Poznańskich będzie następujące:

W Pawilonie 4, tj. Pawilonie Handlowym na lewo od głównego wejścia na Targi znajdować się będzie dział wełny i kino propagandowe Pata, w pawilonie 5 delegat Ministerstwa Przemysłu i Handlu będzie wydawał pozwolenia na przywóz. Pozatem będą się znajdowały w biurze Obsługi Publiczności — informacja, biuro zniżek kolejowych, Biuro „Orbis“, Czerwony Krzyż, Policja, Biuro Spedytorów Hartwig, oraz telefony publiczne. W pawilonie nr. 6. rozszerzony w roku bież. dział spożywczy, w pawilonie 7 dział papierniczy i chemiczny, w pawilonie 8 nasiennictwo, zdobienie balkonów i pokaz kwiatów. W pawilonie 9, gdzie podczas wystawy Komunikacji były samoloty — samochody, motocykle, rowery, opony, turystyka i sport. W pawilonie 10 obszerny dział gospodarstwa domowego meble i urządzenia wnętrz oraz wszystko co służy do taniości w codziennem życiu, zaczynając od taniej odzieży i obuwia, a kończąc na taniem urządzeniu mieszkania. W hali 12 dział szkła, porcelany oraz pokazy Gazowni i Elektrowni w hali 13 obce państwa, udziały oficjalne, dział metalowy. Na placu kolumnowym jak zwykle maszyny rolnicze.

W roku bieżącym będą użyte 2 nowe hale, a mianowicie 8 i 9, które w ubiegłym roku nie były zużytkowane, poczas gdy nie będzie użyty Pałac Targowy. Nowo zajęta przestrzeń wynosi 6000 mtr. podczas gdy parter Pałacu Targowego, zajęty w roku ubiegłym wynosi 4 000 m. Wobec tego ogólna powierzchnia Targów zajęta w roku bieżącym będzie zwiększona.

Wejścia na Targi będą od Westybulu pod kolumnami oraz wejście główne naprzeciwko Wieży Górnośląskiej.

Maszyna, rejestrująca rozmowy telefoniczne będzie demonstrowana na Targach Poznańskich.

Maszyna ta, nie mająca nic wspólnego z licznikiem rozmów, stanowi duży postęp w komunikacji telefonicznej. Oparta na zasadzie elektromagnetycznej, rejestruje na drucie miedzianym przez 50 minut bez przerwy każdą rozmowę, przeprowadzoną przez telefon. Zamiana szpuli na następną trwa zaledwie 10 sekund i jest tak prosta, że nie wymaga fachowej usługi. Nagrzany drut pozostawia tak długo, jak trzeba, treść przeprowadzonych rozmów, mogących być w następstwie przepisanych przez stenotypistkę. Po użyciu drut można rozmagnesować i używać na nowo.

Aparat ten składa się z maszyny głównej i rozdzielników, mogących być założonemi do każdego aparatu telefonicznego w obrębie jednego budynku lub zabudowań. Wskutek tego daje nieobliczalne korzyści przy wszelkiego rodzaju transakcjach zawieranych telefonicznie, jak giełdowych lub zbożowych, stanowi bowiem nieodparty dokument. Może być również zastosowany dla notarjatów, rozpraw sądowych, śledztwa policyjnego, przy którym tak często wynikają sprawy rzekomo nieformalnego badania (mikrofon może być ukryty na stole w formie zwykłej popielniczki) oraz innych rozmów, mających znaczenie podstawowe.

Aparat ten, o nazwie „Deligraf“, demonstrowany będzie w pawilonie elektrotechnicznym (13) na tegorocznych Targach Poznańskich.

Katalog Targów Poznańskich.

Jak corocznie, Dyrekcja Międzynarodowych Targów Poznańskich wydaje katalog oficjalny eksponatów. Katalog będzie zawierał alfabetyczny spis wystawców, skorowidz wszystkich wystawionych towarów w języku polskim, angielskim, francuskim i niemieckim oraz alfabetyczny spis branżowy, również w 4 językach. Ponadto katalog pomieści dział reklamowy, z dołączonym spisem alfabetycznym.

Katalog w pięknej okładce trójbarwnej będzie do nabycia w cenie zł 1,50 od dnia otwarcia Targów, dnia 1 maja 1932 r. w kasach i na terenach Targów, oraz w Tow. „Ruch“, na stacjach granicznych i większych miast.

Sprawy podatkowe.

Tekst rozporządzenia Ministra Skarbu o ulgach w spłacaniu podatku przemysłowego.

Ministerstwo Skarbu L. D. V. 15540/1/32. Ulgi w spłacie podatku przemysłowego. Warszawa, dnia 9 kwietnia 1932 r.

W związku z ustawą z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 291) zarządza się co następuje:

Płatnikom, którzy w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 31 sierpnia 1932 r. uiszczą dobrowolnie w całości lub w części zaległości w wymienionym podatku, powstałe do dnia 1 kwietnia 1931 r., przyznaje się ulgi następujące:

I. Bonifikaty w sumach tych zaległości w zależności od czasu ich spłacenia a mianowicie:

a) przy wpłatach w kwietniu i maju 1932 r. — 50% tych wpłat;

b) przy wpłatach w czerwcu i lipcu 1932 r. — 35% tych wpłat; oraz

c) przy wpłatach w sierpniu 1932 roku — 25% tych wpłat.

Od tych wpłat nie będą pobrane kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie.

II. Dla płatników, którzy nie skorzystali z uprawnień w zakresie bonifikat (punkt 1 min. zarz.) — wstrzymanie egzekucji zaległości tegoż podatku, powstałych do dnia 1 kwietnia 1931 r., o ile przy całkowitej terminowej spłacie należności bieżących (zaliczek miesięcznych, kwartalnych, różnicy wymiaru i rat podatku zryczałtowanego) powstałych po dniu 1-szym września 1932 r. będzie również uiszczona dodatkowa jedna trzecia część tych sum na poczet wspomnianych zaległości do dnia 1 kwietnia 1931 r.

Po uiszczeniu tych będą pobrane odsetki za odroczenie w wysokości 6% w stosunku rocznym za okres od ustawowego terminu płatności odnośnych zaległości do dnia 31 marca 1931 r., oraz w wysokości 12% w stosunku rocznym od dnia 1 kwietnia 1931 r. do dnia uiszczenia.

W razie nieuiszczenia należności bieżących w sposób wyżej wymieniony, każda należność bieżąca, łącznie z dodatkiem w wysokości ⅓, ściągnięta będzie bezzwłocznie w drodze egzekucyjnej z doliczeniem normalnych kar za zwłokę oraz 5% kosztów egzekucyjnych.

Z ulg wymienionych pod p. 1 i 2. niniejszego zarządzenia mogą korzystać tylko tacy płatnicy, którzy uprzednio uiszczą całkowitą kwotę zaległości w tymże podatku, powstałych od dnia 1 kwietnia 1931 r.

III. Od zaległości, co do których zaliczono koszty egzekucyjne do dnia 1 kwietnia 1932 r., o ile nie zostaną przeciw nim wdrożone ponowne kroki egzekucyjne, będą pobrane koszty egzekucyjne w wysokości 3%.

Ulgi przewidziane w niniejszem zarządzeniu, nie będą stosowane do zaległości, powstałych wskutek jawnej złej woli płatników. Za jawną złą wolę uważać należy: życie płatników nad stan, dłuższe wyjazdy zagranicę w celach niekuracyjnych, nabycie objektów majątkowych, systematyczne niedotrzymywanie terminów płatności podatków, działanie na szkodę skarbu, wynikające z art. 106 ustawy o podatku przemysłowym itp.

W związku z powyższemi zarządzeniami należy bezzwłocznie przystąpić do egzekucji zaległości powstałych po dniu 1 kwietnia 1931 r.

Zarządzenie to ukazało się w formie rozporządzenia Ministra Skarbu w nr. 34 „Dziennika Ustaw“ z br.

Odraczanie terminu do składania zeznań o dochodzie.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 11. 4. rb. L. D. V. 15973/2/32 upoważniło Izby Skarbowe (Wydział Skarb. Woj. Śl.) do odraczania — we własnym zakresie działania — na uzasadnione prośby osób prawnych terminu do składania zeznań o dochodzie oraz wymaganych art. 54 ustawy załączników do tych zeznań nie później jednak, jak do dnia 1./VII roku podatkowego.

Odroczenie terminu na okresy późniejsze Ministerstwo Skarbu zastrzegło nadal swej kompetencji.

Prawo i sąd w życiu gospodarczem.

Wyrok Sądu Najwyższego w sprawie przywozu towarów z kontyngentów gdańskich, sprowadzanych przez Niemcy.

Kasacja żąda uchylenia wyroku z powodu obrazy art. 47 U. K. S. § 59 K. K. i art. 358 K. P. K.

Zarzut obrazy art. 47 U. K. S. i 59 K. K. kasacja uzasadnia twierdzeniem, że skoro na przywóz z Niemiec do Gdańska towarów skontyngentowanych, a więc i salwarsanu nie potrzeba zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a Gdańsk i Polska stanowią jednolity obszar celny, to salwarsan, który legalnie znalazł się w Gdańsku, może być bez przeszkody prawnej sprowadzony z Gdańska do Polski i że oskarżony był w błędzie, polegającym na mniemaniu, że do sprowadzenia z Gdańska do Polski towarów kontyngentu gdańskiego nie potrzeba zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Zarzuty te polegają na błędnej wykładni art. 47 132 p. 2 U. K. S. łącznie z art. 211, 212 polsko - gdańskiej umowy, wedle których sprowadzenie z Gdańska do Polski towarów skontyngentowanych dla Gdańska stanowi przemytnictwo z art. 47, 132 p. 2 U. K. S. (uchwała całej Izby II 4/K 209/30 r. z 2. 6. 1930 r.) i na pominięciu postanowienia uwagi 23 do poz. 112 taryfy celnej, według której sprowadzenie salwarsanu do wspólnego polsko - gdańskiego obszaru celnego zależne jest od zezwolenia Ministerstwa Skarbu. Gdyby więc oskarżony sprowadzał salwarsan nawet tylko do Gdańska, to musiałby mieć na to zezwolenie.

Obrazy art. 358 K. P. K. kasacja dopatruje się w pominięciu przez sąd I-ej instancji tłomaczenia się oskarżonego, że działał w błędzie, o którym wyżej mowa. Jest to właściwie zarzut nierozważania dowodu przeciwnego (art. 377 par 1 lit. a) K. P. K.) a bezzasadność jego wynika z wywodów, stwierdzających bezpodstawność zarzutu obrazy § 59 K. K.

Z tych zasad Sąd Najwyższy kasację oddalił.

Skutki niezgłaszania listy płacy do Kas Chorych.

Zdarzają się wypadki, że Kasy Chorych w poszukiwaniu nowych źródeł dochodu dla ratowania coraz bardziej pogarszającej się sytuacji finansowej nakładają kary na pracodawców, którzy nie zgłosili list płacy, traktując niezgłoszenie listy płacy jako zaniechanie meldowania pracowników.

W powyższej sprawie Najwyższy Trybunał Administracyjny, wyrokiem z dnia 7 stycznia 1930 r. L. Rej. 2958/30, ustalił następującą tezę:

Niezgłoszenie list płacy samo przez się nie może być uważane za zaniechanie zgłoszenia pracowników.

Wspomniany wyrok opatrzony został następującemi motywami:

„Lista płacy jest — jak to wynika z jej istoty — jedynie stwierdzeniem, że wymienieni w niej pracownicy byli w danym okresie czasu zatrudnieni“.

Jeżeli wobec tego przesyłanie list płacy Kasie Chorych ma w myśl umowy wyrażonej lub milczącej stanowić surogat zgłoszenia przyjęcia względnie zwolnienia pracowników, to dopiero z porównania list kolejno po sobie następujących Kasa może ustalić, którzy pracownicy zostali przyjęci, a którzy zostali zwolnieni względnie, którzy pracują nadal w przedsiębiorstwie.

Wobec tego w razie, gdy pracodawca, który w myśl umowy przesyła Kasie Chorych listy płacy, zaniechał tego przesyłania przez pewien czas, Kasa Chorych jest na zasadzie, art. 51 ust. 1 ustawy, uprawniona wymierzać pracodawcy w dalszym ciągu składki ubezpieczeniowe za wszystkich pracowników, objętych ostatnio przesłaną listą

płacy i to tak długu, dopóki pracodawca nie przedłoży nowej listy płacy, albo indywidualnie nie wymelduje pracowników, wymienionych w ostatnio przesłanej liście płacy.

Zaniechanie zatem przez pracodawcę przedkładania list płacy nie może być uważana za zaniechane zgłoszenia pracowników, oczywiście o tyle, o ile zatrudnieni w tym czasie pracownicy byli zgłoszeni listą dotyczącą ostatniego okresu poprzedniego. Jeżeli natomiast zatrudniono osoby, niewymienione w liście ostatniej, to Kasa mogłaby być uprawnioną do wymierzenia co do nich opłaty dodatkowej — rzecz jasna z zastrzeżeniem praw służących Starostwu, względnie Urzędowi Wojewódzkiemu, jako władzy, powołanej do orzekania w toku instancji.

Kiedy odpowiada prawnie wystawca czeków bez pokrycia.

W myśl art. 51 rozp. Prezydenta o prawie czekowem wystawienie czeku bez pokrycia nie podlega ściganiu karnemu, jeśli wystawca miał w chwili wystawienia czeku uzasadnioną podstawę do liczenia na pełne pokrycie czeku w chwili przedstawienia, a pokrycia zabrakło z przyczyn od niego niezależnych.

W związku z tym przepisem, Sąd Najwyższy orzekł: że istnienie tylko jednego z tych momentów — nie usprawiedliwia wystawienia czeku bez pokrycia. Dla bezkarności takiego wystawienia muszą istnieć równocześnie obydwa momenty t. j. uzasadniona podstawa do liczenia na pokrycie i brak tego pokrycia z przyczyn od wystawcy niezależnych.

Sąd Najwyższy wyjaśnił przytem, że żadne inne przyczyny nie mogą uwolnić wystawcy czeku bez pokrycia od odpowiedzialności karnej. Artykuł bowiem 51 prawa czekowego określa szczegółowo i w sposób ściśle ograniczony, jaki jedynie błąd może w takim wypadku uniewinniać wystawcę.

Ustawodawstwo gospodarcze.

Dziennik Ustaw nr. 31/32 r. podaje pod poz. 321 tekst rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 marca 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie czasu pracy osób zatrudnionych w przemyśle przewozowym.

Rozporządzenie wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu t. zn. 14 maja r. b. Dziennik Ustaw nr. 32/32 przynosi: pod poz. 328 — ustawę z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych;

pod poz. 331 — ustawę z dnia 10 marca r. b. o przedłużeniu okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego; poz. 340 — ustawę z dnia 18 marca r. b. o zmianie ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

W Dzienniku Ustaw nr. 34/32 znajdujemy pod poz. 355 ustawę karną skarbową z dnia 18 marca 1932 r.

Definjuje ona przestępstwa skarbowe i ustala wysokość kar. Przepisy odnoszą się do przestępstw polegających na naruszeniu przepisów w dziedzinie opłat celnych i obrotu z zagranicą, monopolu tytoniowego, spirytusowego, solnego, zapałczanego, państwowej wyłączności loterji, podatku od kwasu octowego, drożdży prasowanych, od zapalniczek, od piwa, wina i miodu syconego, od węgli i kart do gry oraz w dziedzinie patentów akcyzowych i obrotu towarowego z Gdańskiem.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 1932 r.

Sprawy taryfowe, przewozowe i traktatowe.

W sprawie nowej taryfy kolejowej.

Nowe wydanie taryfy kolejowej z postanowieniami, mającemi wejść w życie z dniem 1 maja b. r. ukazało się już w druku jako osobne wydawnictwo. Z tej okazji zwracamy uwagę na następujące zmiany w taryfach wyjątkowych:

Do p. 1. Przedmiot.

Zmieniono i uzupełniono we wszystkich taryfach wyjątkowych, dostosowując się ściśle do brzmienia K. t.

Do p. 2. Obszar ważności.

W tych wypadkach, gdy taryfa wyjątkowa zawiera znaczną ilość stacyj nadania lub przeznaczenia, stacje te zostały wyszczególnione w osobnym załączniku do odpowiedniego działu taryf wyjątkowych.

W samym zaś obszarze ważności poszczególnej taryfy wyjątkowej, wprowadzono powołanie się na tenże załącznik.

Do p. 3. Opłaty.

W związku z wprowadzeniem nowej taryfy drobnicowej, stawki ulgowe na przesyłki drobnicowe w poszczególnych taryfach wyjątkowych, skreślono. Do wielu taryf wyjątkowych dołączono gotowe tabele stawek ulgowych.

Tar. wyj. R. 6:

Niniejszą taryfę wyjątkową ustanowiono dla przewozu drobnicy przeważnie aprowizacyjnej w przesyłkach zwyczajnych. Jej stawki przewozowe odpowiadają stawkom poprzedniej klasy drobnicowej V, obecnie zniesionej.

Część II, zeszyt 2.

W układzie poszczególnych taryf wyjątkowych, zawartych w tym zeszycie, poczyniono analogiczne zmiany i uzupełnienia, jak w wyżej wspomnianych taryfach wyjątkowych, stanowiących część II, zeszyt 1 b, Tąt.

Taryfy wyjątkowe zawarte w p. 46 poprzedniego wydania Tąt., zostały przeniesione do poszczególnych działów taryf wyjątkowych.

Normalne klasy dla przesyłek zwyczajnych wagonowych przegrupowano, określając klasy ogólne numerami od 1—18, a klasy specjalne lit. A (była klasa 9 dla zboża), B (była klasa 13 dla drzewa) i C (była klasa 17-sta dla węgla).

§ 23. Ograniczono obowiązek obliczania przewoźnego najmniej za 10.000 kg tylko do wypadku, przewidzianego w § 4. p. d, gdy przesyłka znajduje się w wagonie, zamkniętym na kłódki lub zamki nadawcy.

§ 25. Dotychczasowe oznaczenie klas przesyłek pospiesznych P 1 i P 2 zmieniono w sposób następujący:

Dla przesyłek drobnicowych normalnych ustanowiono klasę P. I, a dla ulgowych klasę P. II; dla przesyłek pospiesznych wagonowych normalnych przyjęto klasę P 1, dla ulgowych zaś klasę P 2. Klasy wagonowe podzielono na 3 rubryki, a) b) i c), odpowiadające wadze 5.000, 10.000 i 15.000 kg.

§ 26. Dodano w nowym punkcie a) postanowienie o taryfowaniu przesyłek drobnicowych, zawierających towary zaliczone do klas P. I i P. II.

§ 33. Zniesiono ograniczenia, zawarte poprzednio w tym §, w p. a) 1 i 2 (b. § 32).

Zmiany w systemie taryf drobnicowych przedstawiają się optycznie i formalnie, jak następuje:

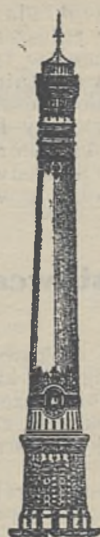
Zamiast klas I, II, III i IV powstała jedna klasa taryfowa „Dr“, opłaty zaś klasy V, przeniesiono do taryfy wyjątkowej R 6 (Część II, zeszyt 1 b. T. t.) ustanowionej dla przewozu drobnicy, przeważnie aprowizacyjnej. W związku z tem poczyniono odpowiednie zmiany w poszczególnych paragrafach w części I B.

W związku z tem zamieszczono w K. tylko klasy taryfowe dla przesyłek wagonowych. Przy niektórych towarach przeprowadzono zmiany lub uzupełnienia numeru pozycyj albo nazwy towarów w ogólnej klasyfikacji, a przy większości towarw uwzględniono klasy wagonowe stosownie do ich przemianowania.

Posunięcie Rządu w sprawie gdańskiej.

Przychylając się do propozycyj, wysuniętych przez gdańskie sfery gospodarcze, rząd polski wydał zarządzenie, mające na celu ułatwienie stosunków handlowych z Polską tym firmom gdańskim, które zrzekły się gdańskich kontyngentów przywozowych. Zarządzenie to postanawia, że inspektorat ceł w Gdańsku może zgłaszającym się firmom gdańskim, które

zrzekły się gdańskich kontyngentów wewnętrznych i wyraziły życzenie korzystanie z przydziałów centralnej komisji przewozowej narówni z firmami krajowemi, przybijać na fakturach dotyczących partji towarów, kierowanych do Polski, pieczątki, stwierdzające, że towar nie pochodzi z gdańskich kontyngentów.

Wyroby firm krajowych, godne polecenia:

Ceny ogłoszeń w dziale niniejszym wynoszą 25,— zł za 1 wiersz na rok 1932.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1 — Czcionkami Drukarni Polskiej S. A. w Poznaniu.
Redaktor odpowiedzialny Dyrektor Franciszek Łyczywek.